

390L0658

17.12.90

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS OFFICIELLA TIDNING

Nr L 353/73

RÅDETS DIREKTIV

av den 4 december 1990

om ändring av vissa direktiv om erkännande av yrkesbehörighet efter Tysklands enande

(90/658/EEG)

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS RÅD HAR ANTAGIT
DETTA DIREKTIV

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska ekonomiska gemenskapen, särskilt artikel 49, 57.1 och 2 första och tredje meningen och 66 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag ⁽¹⁾,i samarbete med Europaparlamentet ⁽²⁾,med beaktande av Ekonomiska och sociala kommitténs yttrande ⁽³⁾, och

med beaktande av följande:

På grund av Tysklands enande bör vissa ändringar göras i direktiv 75/362/EEG ⁽⁴⁾, 77/452/EEG ⁽⁵⁾, 78/686/EEG ⁽⁶⁾, 78/1026/EEG ⁽⁷⁾ och 80/154/EEG ⁽⁸⁾ i dess lydelse enligt direktiv 89/594/EEG ⁽⁹⁾ och direktiv 89/595/EEG ⁽¹⁰⁾ om ömsesidigt erkännande av utbildnings-, examens- och andra behörighetsbevis för läkare, sjuksköterskor med ansvar för allmän hälso- och sjukvård, tandläkare, veterinärer och barnmorskor samt direktiv 85/433/EEG ⁽¹¹⁾ i dess lydelse enligt direktiv 85/584/EEG ⁽¹²⁾ och direktiv 85/384/EEG ⁽¹³⁾ i dess lydelse enligt direktiv 86/17/EEG ⁽¹⁴⁾ om ömsesidigt erkännande av utbildnings-, examens- och andra behörighetsbevis i farmaci resp. för arkitekter samt direktiv 75/363/EEG ⁽¹⁵⁾ i dess lydelse enligt direktiv 89/594/EEG om samordning av bestämmelserna i lagar och andra författningar om verksamhet som läkare;

Fr.o.m. tidpunkten för Tysklands enande kommer gemenskapens lagstiftning att till fullo tillämpas inom f.d. Tyska Demokratiska Republikens territorium.

Det är nödvändigt att genomföra ändringar i nämnda direktiv så att hänsyn tas till den speciella situationen inom detta territorium.

I enlighet med principen om förvärvade rättigheter bör de utbildnings-, examens- och andra behörighetsbevis, som innehas av tyska medborgare inom detta territorium vilka utövar sin yrkesverksamhet på grundval av den utbildning som de hade påbörjat före enandet och som inte överensstämmer med gemenskapens föreskrifter om utbildning, erkännas på liknande villkor som dem som tillämpades på övriga medborgare i medlemsstaterna vid tidpunkten för antagande av de nämnda direktiven eller anslutning till gemenskapen.

Det är nödvändigt att på gemenskapsnivå skydda de rättigheter som förvärvats av innehavarna av tidigare utbildnings- och examensbevis som inte längre utfärdas som en följd av ändringar i föreskrifterna i de medlemsstater som beviljat dem denna behörighet; en sådan bestämmelse infördes genom direktiv 89/594/EEG i de flesta direktiv om ömsesidigt erkännande av utbildnings-, examens- och andra behörighetsbevis; denna bestämmelse bör även utan ändringar kunna tillämpas på tyska medborgare från f.d. Tyska Demokratiska Republikens territorium; en liknande bestämmelse bör även inarbetas i direktiv 85/433/EEG om ömsesidigt erkännande av utbildnings-, examens- och andra behörighetsbevis i farmaci.

De flesta särbestämmelser om erkännande av utbildnings-, examens- eller andra behörighetsbevis som utfärdats av f.d. Tyska Demokratiska Republiken är inte längre tillämpliga som en följd av det tyska enandet; de bör därför upphävas.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Direktiv 75/362/EEG ändras härmed enligt följande:

1. I artikel 3 a.3 skall "I Tyskland" utgå.

⁽¹⁾ EGT nr L 266, 28.9.1990, s. 12 i dess lydelse den 28 november 1990.

⁽²⁾ Yttrande av den 24 oktober 1990 av den 20 november 1990.

⁽³⁾ Yttrande av den 20 november 1990.

⁽⁴⁾ EGT nr L 167, 30.6.1975, s. 1.

⁽⁵⁾ EGT nr L 176, 15.7.1977, s. 1.

⁽⁶⁾ EGT nr L 233, 24.8.1978, s. 1.

⁽⁷⁾ EGT nr L 362, 23.12.1978, s. 1.

⁽⁸⁾ EGT nr L 33, 11.2.1980, s. 1.

⁽⁹⁾ EGT nr L 341, 23.11.1989, s. 19.

⁽¹⁰⁾ EGT nr L 341, 23.11.1989, s. 30.

⁽¹¹⁾ EGT nr L 253, 24.9.1985, s. 37.

⁽¹²⁾ EGT nr L 372, 31.12.1985, s. 42.

⁽¹³⁾ EGT nr L 223, 21.8.1985, s. 15.

⁽¹⁴⁾ EGT nr L 27, 1.2.1986, s. 71.

⁽¹⁵⁾ EGT nr L 167, 30.6.1975, s. 14.

2. Följande artikel skall införas:

"Artikel 9a

1. När det gäller medborgare i medlemsstaterna vars utbildnings-, examens- och andra behörighetsbevis för läkare som förvärvats inom f.d. Tyska Demokratiska Republikens territorium och som inte uppfyller samtliga minimivillkor för utbildningen enligt artikel 1 i direktiv 75/363/EEG, skall medlemsstaterna förutom Tyskland erkänna dessa utbildnings-, examens- och andra behörighetsbevis som tillräckligt bevis, om

- de intygar utbildning som påbörjats före det tyska enandet,
- de berättigar innehavarna att utöva verksamhet som läkare inom Tysklands hela territorium på samma villkor som enligt de bevis som utfärdats av de behöriga tyska myndigheterna och som avses i punkterna 1 och 2 i artikel 3 a, och
- de åtföljs av ett intyg utfärdat av de behöriga tyska myndigheterna som visar att dessa medborgare faktiskt och författningsenligt har utövat verksamheten i fråga i Tyskland i minst tre år i följd under en femårsperiod före tidpunkten för utfärdandet av intyget.

2. När det gäller medborgare i medlemsstaterna vars utbildnings-, examens- och andra behörighetsbevis för specialister intygar att utbildning som fullgjorts inom f.d. Tyska Demokratiska Republikens territorium och som inte uppfyller minimikraven för utbildningen enligt artiklarna 2 och 5 i direktiv 75/363/EEG, skall medlemsstaterna förutom Tyskland erkänna dessa utbildnings-, examens- och andra behörighetsbevis som tillräckligt bevis, om

- de intygar utbildning som påbörjats före utgången av den tidsfrist som fastställts i artikel 9.1 andra stycket i direktiv 75/363/EEG, och
- de innebär tillstånd att som specialist utöva verksamheten i fråga inom Tysklands hela territorium på samma villkor som enligt de bevis som utfärdats av de behöriga tyska myndigheterna och som avses i artiklarna 5 och 7.

Medlemsstaterna får emellertid kräva att dessa utbildnings-, examens- och andra behörighetsbevis åtföljs av ett intyg utfärdat av de behöriga tyska myndigheterna eller organen som visar att innehavarna av bevis för specialister har utövat verksamheten i fråga under en tid som motsvarar två gånger skillnaden mellan den specialistutbildning som fullgjorts inom tyskt territorium och den minimitid för utbildningen som fastställts i direktiv 75/363/EEG, om de inte uppfyller minimikraven för utbildningen när det gäller utbildningens längd som fastställts i artiklarna 4 och 5 i direktiv 75/363/EEG."

Artikel 2

Följande andra stycke skall läggas till i artikel 9.1 i direktiv 75/363/EEG:

"För f.d. Tyska Demokratiska Republikens territorium skall emellertid Tyskland vidta nödvändiga åtgärder för att följa artiklarna 2–5 inom 18 månader efter enandet."

Artikel 3

Direktiv 77/452/EEG ändras enligt följande:

1. I artikel 3 a andra strecksatsen skall "i Tyskland" utgå.

2. Följande artikel skall införas:

"Artikel 4a

När det gäller medborgare i medlemsstaterna vars utbildnings-, examens- och andra behörighetsbevis för sjuksköterskor med ansvar för allmän hälso- och sjukvård intygar utbildning som fullgjorts inom f.d. Tyska Demokratiska Republikens territorium och som inte uppfyller samtliga minimikrav för utbildningen som fastställts i artikel 1 i direktiv 77/453/EEG, skall medlemsstaterna förutom Tyskland erkänna dessa utbildnings-, examens- och andra behörighetsbevis som tillräckligt bevis, om

- de intygar utbildning som påbörjats före det tyska enandet,
- de berättigar innehavarna att utöva verksamhet som sjuksköterska med ansvar för allmän hälso- och sjukvård inom Tysklands hela territorium på samma villkor som enligt de bevis som utfärdats av de behöriga tyska myndigheterna och som avses i artikel 3 a, och
- de åtföljs av ett intyg utfärdat av de behöriga tyska myndigheterna som visar att dessa medborgare faktiskt och författningsenligt har utövat verksamhet som sjuksköterska med ansvar för allmän hälso- och sjukvård i Tyskland i minst tre år i följd under en femårsperiod före tidpunkten för utfärdandet av intyget. Denna verksamhet skall ha innefattat fullt ansvar för planering, organisering och genomförande av omvårdnaden av patienten."

Artikel 4

Direktiv 78/686/EEG ändras enligt följande:

1. I artikel 3 a "I Tyskland" skall följande utgå:

- presentation i form av två numrerade punkter,
- texten i punkt 2.

2. Följande artikel skall införas:

"Artikel 7a

1. När det gäller medborgare i medlemsstaterna vars utbildnings-, examens- och andra behörighetsbevis för tandläkare intygar utbildning som fullgjorts inom f.d. Tyska Demokratiska Republikens territorium och som

inte uppfyller de minimikrav för utbildningen som fastställts i artikel 1 i direktiv 78/687/EEG, skall medlemsstaterna förutom Tyskland erkänna dessa utbildnings-, examens- och andra behörighetsbevis som tillräckligt bevis, om

- de intygar utbildning som påbörjats före det tyska enandet,
- de berättigar innehavarna att utöva verksamhet som tandläkare inom Tysklands hela territorium på samma villkor som enligt de bevis som utfärdats av de behöriga tyska myndigheterna och som avses i artikel 3 a, och
- de åtföljs av ett intyg utfärdat av de behöriga tyska myndigheterna som visar att dessa medborgare faktiskt och författningsenligt har utövat verksamheten i fråga i Tyskland i minst tre år i följd under en femårsperiod före tidpunkten för utfärdandet av intyget.

2. När det gäller medborgare i medlemsstaterna vars utbildnings-, examens- och andra behörighetsbevis för specialister intygar utbildning som fullgjorts inom f.d. Tyska Demokratiska Republikens territorium och som inte uppfyller minimikraven för utbildningen enligt artiklarna 2 och 3 i direktiv 78/687/EEG, skall medlemsstaterna förutom Tyskland erkänna dessa utbildnings-, examens- och andra behörighetsbevis som tillräckligt bevis, om

- de intygar utbildning som påbörjats före det tyska enandet, och
- de berättigar innehavarna att som specialist utöva verksamheten i fråga inom Tysklands hela territorium på samma villkor som enligt de bevis som utfärdats av de behöriga tyska myndigheterna och som avses i artikel 5.1 och 5.2.

Medlemsstaterna får emellertid kräva att dessa utbildnings-, examens- och andra behörighetsbevis åtföljs av ett intyg utfärdat av de behöriga tyska myndigheterna eller organen som visar att innehavarna av bevis för specialist har utövat verksamheten i fråga under en period som motsvarar två gånger skillnaden mellan den utbildning som fullgjorts inom tyskt territorium och den minimitid för utbildningen som fastställts i direktiv 78/687/EEG, om de inte uppfyller minimikraven för utbildningen enligt artikel 2 i direktiv 78/687/EEG."

Artikel 5

Direktiv 78/1026/EEG ändras enligt följande:

1. I artikel 3 a i "I Tyskland" skall följande utgå:

- presentation i form av två numrerade punkter,
- texten i punkt 2.

2. Följande artikel skall införas:

"Artikel 4a

När det gäller medborgare i medlemsstaterna vars utbildnings-, examens- och andra behörighetsbevis för

veterinärer intygar utbildning som fullgjorts inom f.d. Tyska Demokratiska Republikens territorium och som inte uppfyller de minimikrav för utbildningen som fastställts i artikel 1 i direktiv 78/1027/EEG, skall medlemsstaterna förutom Tyskland erkänna dessa utbildnings-, examens- och andra behörighetsbevis som tillräckligt bevis, om

- de intygar utbildning som påbörjats före det tyska enandet,
- de berättigar innehavarna att utöva verksamhet som veterinär inom Tysklands hela territorium på samma villkor som enligt de bevis som utfärdats av de behöriga tyska myndigheterna och som avses i artikel 3 a, och
- de åtföljs av ett intyg utfärdat av de behöriga tyska myndigheterna som visar att dessa medborgare faktiskt och författningsenligt har utövat verksamheten i fråga i Tyskland i minst tre år i följd under en femårsperiod före tidpunkten för utfärdandet av intyget."

Artikel 6

Direktiv 80/154/EEG ändras enligt följande:

1. I artikel 3 a "I Tyskland" skall följande utgå:

- presentation i form av två strecksatser,
- texten i andra strecksatsen.

2. Följande artikel skall införas:

"Artikel 5a

1. När det gäller medlemsstater vars utbildnings-, examens- och andra behörighetsbevis för barnmorskor intygar utbildning som fullgjorts inom f.d. Tyska Demokratiska Republikens territorium och som inte uppfyller de minimikrav för utbildningen som fastställts i artikel 1 i direktiv 80/155/EEG, skall medlemsstaterna förutom Tyskland erkänna dessa utbildnings-, examens- och andra behörighetsbevis som tillräckligt bevis, om

- de intygar utbildning som påbörjats före det tyska enandet,
- de berättigar innehavarna att utöva verksamhet som barnmorska inom Tysklands hela territorium på samma villkor som enligt de bevis som utfärdats av de behöriga tyska myndigheterna och som avses i artikel 3 a, och
- de åtföljs av ett intyg utfärdat av de behöriga tyska myndigheterna som visar att dessa medborgare faktiskt och författningsenligt har utövat verksamheten i fråga i Tyskland i minst tre år under en femårsperiod före tidpunkten för utfärdandet av intyget.

2. När det gäller medborgare vars utbildnings-, examens- och andra behörighetsbevis för barnmorskor intygar utbildning som fullgjorts inom f.d. Tyska Demokratiska Republikens territorium som uppfyller de minimikrav för utbildningen som fastställts i artikel 1 i direktiv 80/155/EEG men som i enlighet med artikel 2 endast skall erkännas, om den kompletterats med den yrkespraktik som avses i artikel 4, skall medlemsstaterna förutom Tyskland erkänna dessa utbildnings-, examens- och andra behörighetsbevis som tillräckligt bevis, om

- de intygar utbildning som påbörjats före det tyska enandet, och
- de åtföljs av ett intyg som visar att dessa medborgare faktiskt och författningsenligt har utövat verksamheten i fråga i Tyskland i minst två år under en femårsperiod före tidpunkten för utfärdandet av intyget."

Artikel 7

Direktiv 85/433/EEG ändras enligt följande:

1. I artikel 4 a "I Tyskland" skall följande utgå:

- presentation i form av två numrerade punkter,
- texten i punkt 2.

2. I artikel 6

- skall den befintliga texten betecknas punkt 1,
- skall följande punkt 2 införas:

"2. De utbildnings- och examensbevis samt andra bevis från universitet eller motsvarande behörighetsbevis i farmaci som av medlemsstaterna utfärdats till medborgare i medlemsstaterna och som uppfyller de minimivillkor för utbildningen som fastställts i artikel 2 i direktiv 85/432/EEG men som inte överensstämmer med benämningarna i artikel 4 skall, med avseende på detta direktivs räckvidd, behandlas som de examensbevis som anges i den artikeln, om de åtföljs av ett intyg som visar att de intygar utbildning i enlighet med bestämmelserna i direktiv 85/432/EEG som avses i artikel 2 i detta direktiv och skall av de medlemsstater som utfärdat dem behandlas som de benämningar som finns intagna i artikel 4 i detta direktiv."

3. Följande artikel skall införas:

"Artikel 6a

Utbildnings- och examensbevis samt andra bevis från universitet eller motsvarande behörighetsbevis i

farmaci som intygar utbildning som fullgjorts av medborgare i medlemsstaterna inom f.d. Tyska Demokratiska Republikens territorium och som inte uppfyller de minimikrav för utbildningen som fastställts i artikel 2 i direktiv 85/432/EEG skall behandlas som examensbevis som uppfyller dessa villkor, om

- de intygar utbildning som påbörjats före det tyska enandet,
- de berättigar innehavarna att utöva verksamhet som farmaceut inom Tysklands hela territorium på samma villkor som enligt de bevis som utfärdas av de behöriga tyska myndigheterna och som avses i artikel 4 c, och
- de åtföljs av ett intyg som visar att innehavarna av dessa bevis faktiskt och författningsenligt i Tyskland utövat sådan verksamhet som avses i artikel 1.2 i direktiv 85/432/EEG i minst tre år i följd under en femårsperiod före tidpunkten för utfärdandet av intyget, förutsatt att sådan verksamhet regleras i medlemsstaten i fråga."

Artikel 8

Artikel 6 i direktiv 85/384/EEG skall utgå.

Artikel 9

Medlemsstaterna skall vidta de åtgärder som är nödvändiga för att följa detta direktiv senast den 1 juli 1991. De skall genast underrätta kommissionen om detta.

När medlemsstaterna vidtar dessa åtgärder skall de se till att en hänvisning görs till detta direktiv eller att en sådan hänvisning ges vid tidpunkten för det officiella kungörandet. Förfaringssättet för en sådan hänvisning skall fastställas av medlemsstaterna.

Artikel 10

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Bryssel den 4 december 1990.

På rådets vägnar

G. DE MICHELIS

Ordförande